

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/97/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010434
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1415010434.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného K. K., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14.6.2017, č.k. 2T/156/2015-363, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 24. októbra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného K. K., E.. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14.6.2017, č.k. 2T/156/2015-363, bol obžalovaný K. K. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že dňa 21.7.2014 v čase o 10.40 hod. a od 13.30 hod. do 13.45 hod. z prevádzkarne spoločnosti A. I., s.r.o., na F. ulici na dvakrát zobral 24 kolies s pneumatikami na motorové vozidlá zn. K., ktoré prepravoval na motorovom vozidle zn. K. T. EČ: BL XXXFA do externého skladu v objekte J. skla na W. ulici v I., kde však odovzdal len 20 kusov kolies a 4 kusy kolies pozostávajúcich z diskov I. rozmeru XJxXX C a pneumatík Z. R XXX/XX X XXXW do externého skladu neodovzdal a odviezol ich na nezistené miesto a ponechal si ich, čím spôsobil poškodenej spoločnosti A. I., s.r.o. škodu vo výške X.XXX eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 56 ods. 1, § 38 ods. 3 a § 36 písm. j) Tr.zák. peňažný trest vo výmere 1.000 eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Zároveň bola obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) uložená povinnosť nahradiť poškodenému A. I., s.r.o. škodu vo výške 1.252 eur.

Proti rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. podal odvolanie obžalovaný K. K. prostredníctvom obhajcu A. A. Z. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 29.6.2017, ktoré bližšie nezdôvodnil napriek písomnej výzve od prvostupňového súdu.

Spis bol predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní dňa 8.9.2017.

Následne bol obhajca obžalovaného odvolacím súdom písomne vyzvaný na zdôvodnenie podaného odvolania. Obhajca A. A. Z. doručil dôvody odvolania písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 26.9.2017. Tieto boli následne zaslané odvolacím súdom na vyjadrenie prokurátorovi a poškodenému, ktorí k nim nezaslali žiadne stanovisko.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu odôvodnil podané odvolanie nasledovným spôsobom:

„Proti rozsudku som podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie proti výroku o vine, výroku o treste, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, ktoré odôvodňujem nasledovne.

Vykonaným dokazovaním tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že na vývoz akéhokoľvek tovaru (najmä kolies) z objektu spoločnosti A. (ďalej v texte len ako „Poškodený“) bolo nevyhnutné vyhotoviť „protokol o vývoze“. Predmetný protokol sa vyhotovoval v troch rovnopisoch, pričom jeden rovnopis sa odovzdal v spoločnosti A., druhý rovnopis sa odovzdal SBS službe vykonávajúcej ochranu objektu Poškodeného a tretí rovnopis sa odovzdáva SBS službe, ktorá zabezpečovala ochranu objektu externého skladu poškodeného. (zápisnica o výsluchu svedka P. F. zo dňa 05.03.2015)

Ako už bolo vyššie uvedené, na vývoz predmetných kolies bolo potrebné vyhotoviť „protokol o vývoze“. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.02.2016 som vypovedal, že do externého skladu sme išli spolu s p. F., ktorý mal na starosti nakládku, vykládku, prípravu akýchkoľvek vývozných papierov, vrátane evidencie, všetko bola pracovná náplň a povinnosť p. F.. V čase, keď som ukončil pracovný pomer, mi p. Z. oznámil existenciu nesúladu evidencie kolies, ktoré boli prevážané do externého skladu. Pri prevoze predmetných kolies z externého skladu späť do priestorov Poškodeného som p. F. sprevádzal iba na jednej ceste, avšak všetky potrebné úkony mal na starosti, ako sa už spomínalo, p. F.. Na hlavnom pojednávaní 17.06.2016 mi môj obhajca predložil k nahliadnutiu skladovú výdajku č. A. XXX/XXXX. Na základe tohto som uviedol, že podpisy tam nachádzajúce sa, nie sú moje. Po tomto vyjadrení som požiadal, prostredníctvom svojho obhajcu, o vykonanie znaleckého dokazovania, týkajúceho sa uvedených podpisov. O navrhovanom dôkaze (vykonanie znaleckého dokazovania) samosudkyňa nerozhodla žiadnym zákonným spôsobom, ani v konaní, ktoré sa skončilo oslobodzujúcim rozsudkom a ani v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu odsudzujúceho rozsudku (konanie po vrátení veci krajským súdom). Mám za to, že týmto konaním bolo porušené moje právo na obhajobu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.por. obvinený má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom. S obhajcom sa však v priebehu svojho výsluchu nemôže radiť o tom, ako odpovedať na položenú otázku. Môže žiadať, aby bol vypočúvaný za účasti svojho obhajcu, a aby sa obhajca zúčastnil aj na iných úkonoch prípravného konania. Ak je obvinený zadržaný, vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, môže s obhajcom hovoriť bez prítomnosti tretej osoby. Má právo v konaní pred súdom vypočúvať svedkov, ktorých sám navrhol alebo ktorých s jeho súhlasom navrhol obhajca, a klásť svedkom otázky. Obvinený môže uplatňovať svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 168 ods. 1 Tr.por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 2T 156/2015-288, z 26.09.2016, som bol oslobodený podľa § 285 písm. a) Tr.por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som bol obžalovaný. Pred vynesením vyššie uvedeného rozsudku bolo nariadené hlavné pojednávanie dňa 17.02.2016. Na tomto hlavnom pojednávaní sa konal aj môj výsluch ako obžalovaného, v priebehu ktorého bol súd požiadaný o vykonanie dokazovania prostredníctvom znaleckého dokazovania vyššie spomenutých podpisov na skladových výdajkách. Mám za to, že moje právo na obhajobu, ako základná zásada trestného konania, bola porušená.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 26.09.2016, č.k. 2T 156/2015-288, ma súd oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr.por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý som bol stíhaný. Okresný súd ma oslobodil z dôvodu nemožnosti vykonania jednoznačného záveru o tom, že sa skutok uvedený

v obžalobe vôbec stal, pretože dôkazná situácia neposkytovala dostatočný podklad na rozhodnutie o mojej vine.

Krajský súd v Bratislave na základe odvolania okresného prokurátora a poškodeného predmetný rozsudok uznesením z 28.03.2017, sp. zn. 3To 130/2016, zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vytkol okresnému súdu, že sa „...nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie...“. Okresný súd Bratislava IV v novom konaní mal dôsledne a objektívne vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy v zmysle § 2 Tr.por.

Po vrátení veci Okresnému súdu Bratislava IV bolo nariadené hlavné pojednávania konané 14.06.2017, na ktorom samosudkyňa vyzvala procesné strany, aby sa vyjadrili, či majú návrhy na doplnenie dokazovania. Na základe uvedeného sa môj obhajca vyjadril, že zotrváva na dôkazoch, ktoré predniesol počas predchádzajúcich hlavných pojednávanií.

Samosudkyňa sa ani na tomto hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo 14.06.2017, nevysporiadala s návrhom na vykonanie znaleckého dokazovania týkajúcich sa podpisu na skladovej výdajke, o ktorých som sa vyjadril, že nie sú moje. V rozsudku absentuje dôvod, pre ktorý súd nevyhovel návrhu na vykonanie dôkazu. Takýto postup je príčinou porušenia práva na obhajobu obžalovaného.

Súd môže samozrejme také návrhy, napríklad na vykonanie dôkazov, zamietnuť, avšak iba vtedy, ak má dostatok dôkazov, ktoré ukazujú, že dôkazy navrhované obvineným nemôžu prívodiť zmenu dôkazného stavu a smerujú napríklad k účelovému vyvineniu. Ak však o také dôkazy nejde, ale ide o dôkazy, ktoré navyše nepodliehajú plynutiu času (napríklad výsluch svedka po niekoľkých rokoch je relatívne nedostatočným dôkazným prostriedkom pre preukázanie času spáchania skutku na rozdiel od listinného dôkazu - znaleckého posudku a podobne), je nevyhnutné, aby ich súd vykonal. Z týchto dôvodov, najmä, ak určité dôkazy nemôže obstarat' strana trestného konania - obžalovaný - musí ju obstarat' súd, inak môže, ako v prerokúvanom prípade, dôjsť k zásadnému porušeniu práva na obhajobu.

V konaní pred súdom vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť o každom návrhu na doplnenie dokazovania, pričom tak môže urobiť v ktorejkoľvek fáze konania, najneskôr však pred meritórnym rozhodnutím vo veci. Ak súd nemieni akceptovať návrh strany na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazu týkajúceho sa okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť už skôr navrhnutými, resp. zabezpečenými dôkazmi, môže zamietnuť takýto návrh uznesením po začatí hlavného pojednávania, pričom prihliadne na to, či sa jedná o zrejmu neaktuálnosť navrhnutého dôkazu a či nebude vývojom dokazovania potrebné toto rozhodnutie korigovať. Inak tak učíní až po vykonaní celého dokazovania, resp. jeho relevantnej časti. Z uvedeného logicky vyplýva, že navrhovanie dôkazov, ale aj opak, teda vzatie návrhu späť, je z časového hľadiska závislé od vývoja procesu dokazovania. Dôsledkom späťvzatia návrhu procesnej strany na vykonanie dôkazu je nedôvodnosť takýto dôkaz vykonal. Späťvzatie návrhu na doplnenie dokazovania možno učiniť písomným podaním alebo zápisnične na hlavnom pojednávaní. Možno tak učiniť individuálne vo vzťahu k jednotlivému pôvodne navrhovanému dôkazu alebo všeobecne k doplneniu dokazovania ako celku. Z časového hľadiska je hraničnou fázou aplikovanie ustanovenia § 274 ods. 1 Tr.por. súdom, teda moment rozhodnutia súdu, ktorým sa uzatvára dokazovanie vyhlásením dokazovania za skončené, čím sa jednak končí najdôležitejšia fáza kontradiktórneho hlavného pojednávania a jednak sa ohraničuje rozsah vykonaného dokazovania, ktoré súd bude hodnotiť ako podklad pre svoje rozhodnutie. Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v tejto záverečnej fáze konania pred rozhodnutím vo veci samej, kedy naposledy možno uplatniť návrhy na doplnenie dokazovania, je záverečným prejavom tejto procesnej strany o disponovaní s návrhmi na doplnenie dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania, jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť.

V prejednávaní veci však z mojej strany a ani zo strany môjho obhajcu prejav, ktorým by sa vzal návrh na vykonanie dôkazov späť, nevyskytol. Nestalo sa tak ani na hlavnom pojednávaní dňa 31.8.2016 a ani na hlavnom pojednávaní dňa 14.06.2017.

Po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, ktorým som bol spod obžaloby oslobodený, a po rozhodnutí odvolacieho súdu dňa 28.03.2017 o zrušení prvostupňového rozsudku a vrátení veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, sa na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu dňa 14.06.2017 opäť otvorila procesná fáza dokazovania, v ktorej bolo znovu možné procesnými stranami uplatniť ich právo navrhnúť doplnenie dokazovania, čo sa aj stalo vyhlásením môjho obhajcu (hlavné pojednávanie sa v zmysle ustanovenia § 252 ods. 2 Tr.por. konalo v neprítomnosti obžalovaného), že zotrváva na dôkazoch, ktoré predniesol počas predchádzajúcich hlavných pojednávaní. Ako som vyššie uviedol, tým, že sa súd nevysporiadal s mojim návrhom, bolo porušené právo na obhajobu.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní veci podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.“

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu dňa 24.10.2017 bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o to výslovne požiadal svojou písomnou žiadosťou zo dňa 17.10.2017, ktorú predložila priamo na verejnom zasadnutí prítomná obhajkyňa obžalovaného na základe substituenej plnej moci.

Vzhľadom na obsah podaného odvolania a podanej správy o stave veci členom senátu odvolacieho súdu so zameraním na otázky, ktoré bolo treba riešiť, odvolací súd na verejnom zasadnutí rozhodol uznesením podľa § 272 ods. 3 Tr.por., že odmieta návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania nariadením pribratia znalca z odboru písomznalectva (dôvody tohto odmietnutia doplnenia dokazovania sú podrobne rozvedené nižšie).

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu prokurátorka uviedla, že považuje rozsudok za správny a vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného navrhla postup v zmysle § 319 Tr.por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu uviedla, že v celom rozsahu trvá na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených vrátane návrhu na doplnenie dokazovania a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1 <aspi://module='W.'&link='XXX/XXXX%XXZ.z.%XXXXXX'&ucin-k-dni='XX.XX.XXXX'>, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 125 ods. 1 Tr.zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 56 ods. 1 Tr.zák. peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331.930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného voči výroku o vine, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Na K. K. bola Okresnou prokuratúrou Bratislava IV dňa 28.12.2015 podaná obžaloba č.k. 2Pv 536/14/1104-26 na Okresný súd Bratislava IV pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe v nej uvedenom, pričom vec bola prijatá pod sp.zn. 2T/156/2015.

Prvýkrát bolo o obžalobe rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 2T/156/2015-189 zo dňa 29.12.2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom a uložil mu podmienkový trest odňatia slobody a povinnosť nahradiť škodu poškodenému A. I., s.r.o. vo výške X.XXX eur. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný odpor a vec bola následne prejednaná na hlavnom pojednávaní.

Druhýkrát bolo o obžalobe rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.9.2016, č.k. 2T/156/2015-288, ktorým bol obžalovaný K. K. podľa § 285 písm. a) Tr.por. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, oslobodený spod podanej obžaloby na skutkovom základe v ňom uvedenom, pričom poškodený A. I., s.r.o. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Tento rozsudok bol na základe odvolania zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.3.2017, sp.zn. 3To/130/2016 z dôvodu § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátená prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, keďže prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, dôsledne nevyhodnotil vykonané dôkazy, resp. tieto vyhodnotil nedôvodne v prospech obžalovaného, pričom bolo prvostupňovému súdu uložené, aby dôsledne a objektívne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však musí byť založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, zbral do úvahy v rámci hodnotenia dôkazov aj úvahy podrobne rozvedené v zrušovacom rozhodnutí odvolacieho súdu a následne vo veci v súlade so zákonom a spravodlivo rozhodol.

Odvolačný súd zistil, že prvostupňový súd jeho zrušovacie rozhodnutie rešpektoval. Po vrátení veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.6.2017, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného na základe jeho písomnej žiadosti zo dňa 8.6.2017, boli oboznámené listinné dôkazy týkajúce sa obžalovaného a poškodeného, prokurátor nemal návrhy na doplnenie dokazovania, obhajca sa podľa zápisnice vyjadril, že „zotrváva na dôkazoch, ktoré predniesol počas predchádzajúcich hlavných pojednávaní, iné dôkazy vo veci nenavrhuje“. Následne bolo samosudkyňou vyhlásené dokazovanie za skončené a po záverečných rečiach bolo o obžalobe rozhodnuté spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že boli riadne predvolané resp. upovedomené strany trestného konania o termínoch hlavného pojednávania, ktoré bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr.por. a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne, zrozumiteľne a dostatočne určitým spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa

vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a rovnako tak aj v otázke trestu.

Odvolací súd v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu musí konštatovať, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným, ktorého konanie zároveň naplňa všetky znaky trestného činu uvedeného v napadnutom rozsudku (teda prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák., keďže obžalovaný úmyselným konaním si prisvojil 4 ks kolies uvedených v skutkovej vete napadnutého rozsudku tým, že sa ich zmocnil a spôsobil tak malú škodu, t. j. škodu prevyšujúcu sumu 266 eur), ktorého obsahom sú správne zistené skutkové a z nich odvodené právne závery, na ktoré sa odvolací súd v plnom rozsahu odvoláva s poukazom aj na podrobne rozobratú dôkaznú situáciu v predchádzajúcom svojom meritórnom rozhodnutí (uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.3.2017, sp.zn. 3To/130/2016), ktorá sa odvtedy vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde z pohľadu skutkového žiadnym spôsobom nezmenila.

Odvolací súd teda opätovne zhrnutím uvádza, že z vykonaného dokazovania je nesporné, že z poškodenej spoločnosti bolo obžalovaným a svedkom P. F. na základe pokynu obžalovaného služobným motorovým vozidlom vyvezených dňa 21.7.2014 na dvakrát spolu 24 ks kolies do externého skladu poškodenej spoločnosti, kde však bolo vyložených z nich na pokyn obžalovaného iba 20 ks a zvyšné zostali v motorovom vozidle. S. P. F. ihneď potom oznámil nadriadeným podozrivý postup obžalovaného, ktorý svedkovi tvrdil, že 4 ks nevyložených kolies v externom sklade ide obžalovaný odvieť do závodu K., hoci tam v tom čase bola celozávodná dovolenka. Na toto upozornenie svedka P. F. bol naviazaný ďalší postup svedkov X. I. a A. Z., ktorý je odvoditeľný nielen z ich výpovedí, ale aj z e-mailu zaslaného dňa 22.7.2014 svedkom A. Z. obžalovanému a z následnej e-mailovej odpovede obžalovaného zo dňa 23.7.2014. S. A. Z., ktorý uviedol, že pokyn na vývoz dotknutých kolies bolo obžalovaného svojvoľné rozhodnutie, ako nadriadený dal potom obžalovanému pokyn, aby boli vyvezené kolesá z externého skladu dovezené späť do poškodenej firmy. Zo skladových výdajok zo dňa 23.7.2014 vyplýva, že z externého skladu bolo vyvezených spolu len 20 kolies (pritom však svedok A. A. z externého skladu uviedol, že bolo vyvezených rovnaký počet kolies ako bolo dovezených), čo potvrdzuje výpoveď svedka P. F., že tam bolo pôvodne dovezených len 20 kolies a 4 ks kolies si obžalovaný ponechal v služobnom motorovom vozidle, s ktorým následne odišiel z poškodenej spoločnosti. Z. v prípade týchto 4 ks kolies išlo o špeciálne kolesá, sadu na VW J. v hodnote 1.252 eur.

Obhajoba v odvolaní namietala, že prvostupňový súd nerozhodol o návrhu obhajoby vykonať znalecké skúmanie podpisov na skladovej výdajke č. A. XXX/XXXX, č. I 164 (zo spisu vyplýva, že ide o skladovú výdajku č. /MCS 004/2014), ktoré obhajca uplatnil jednak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.2.2016, jednak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.6.2017.

Odvolací súd k tomu uvádza, že z vecného hľadiska nebol relevantný dôvod na znalecké skúmanie v odbore písomznanectva predmetných dvoch podpisov obžalovaného nachádzajúcich sa na uvedenej skladovej výdajke, keďže z vykonaných dôkazných prostriedkov vyplýva, že obžalovaný v externom sklade, ktorého sa výdajka týka, 4 ks kolies uvedených v skutkovej vete napadnutého rozsudku ani nevyložil, ale si ich ponechal v motorovom vozidle (ako to vyplýva z výpovede svedka P. F., pričom z dvoch skladových výdajok externého skladu na č.l. 164-165 vyplýva, že dňa 23.7.2014 bolo naspäť do poškodenej spoločnosti vyvezených z externého skladu iba 20 ks kolies, a to prvým odvozom 12 ks a druhým odvozom 8 ks, pričom prečiarknutie číslovky 12 a uvedenie číslovky 4 na skladovej výdajke na č.l. 164 je logicky vysvetliteľné tým, že práve druhým odvozom bolo vyskladnených 8 kolies a v tejto súvislosti treba poukázať na výpoveď svedka U. A. Michelíka, že vyvezených z externého skladu bol rovnaký počet kolies ako tam bol predtým dovezených). Preto bol aj návrh obhajoby na doplnenie dokazovania v tomto smere rozhodnutím odvolacieho súdu na verejnom zasadnutí odmietnutý podľa § 272 ods. 3 Tr.por.

Čo sa týka posúdenia, či mal prvostupňový súd o návrhu na doplnenie dokazovania aj rozhodnúť, resp. či bol taký návrh obhajobou riadne uplatnený, je treba rozlíšiť dve vzniknuté situácie.

Obhajca uplatnil uvedený návrh na doplnenie dokazovania na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.2.2016, č.l. 214, čo zopakoval na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4.4.2016, č.l. 237 a dňa 9.5.2016, č.l. 253. Zo spisu vyplýva, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.6.2016, č.l. 264, už obhajca uviedol, že nenavrhuje vykonať ďalšie dôkazy a rovnako sa obhajca vyjadril aj na hlavnom

pojednávani konanom dňa 26.9.2016, č.l. 284, kedy po vykonaní všetkých dôkazných prostriedkov sa podľa § 272 ods. 2 Tr.por. samosudkyňa výslovne opýtala procesných strán, či majú návrhy na doplnenie dokazovania.

Z uvedeného potom vyplýva a taký záver je v súlade aj s ustálenou súdnou praxou (R 116/2014), že pokiaľ procesná strana vyhlási v záverečnej fáze súdneho konania (pred vykonaním záverečných rečí), že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, má sa za to, že na predtým uplatnených návrhoch netrvá, resp. že ich berie späť. Z tohto dôvodu nebolo potrebné žiadnym spôsobom o nejakom návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania rozhodovať na hlavnom pojednávaní dňa 26.9.2016, kedy bol prvostupňovým súdom prvýkrát vyhlásený rozsudok v tejto veci.

Odlíšná situácia bola však v prípade hlavného pojednávania konaného dňa 14.6.2017, na ktorom po vyzvaní samosudkyňou v zmysle § 272 ods. 2 Tr.por. obhajca uviedol, že „zotráva na dôkazoch, ktoré predniesol počas predchádzajúcich hlavných pojednávani, iné dôkazy vo veci nenavrhuje“ (č.l. 358).

Odvolací súd uvádza, že pre prvostupňový súd mohlo byť sporné, či obhajca, ktorý sa už v predošlom konaní vyjadril (hlavné pojednávanie dňa 26.9.2016), že nenavrhuje vykonať ďalšie dôkazy (čo treba vykladať tak, že na pôvodne navrhovaných dôkazoch netrvá, resp. že ich berie späť), môže svojim všeobecným vyjadrením opätovne poukazovať na predtým navrhované dôkazy.

Treba v tejto súvislosti uviesť, že na jednej strane sa obhajca mohol a mal jednoznačne vyjadriť tým spôsobom, že navrhuje, aby bol do konania pribratý znalec z písomoznalectva za účelom skúmania podpisov obžalovaného na skladovej výdajke na č.l. 164, aby bolo nesporné, čo žiada.

Na druhej strane sa mohol prvostupňový súd po takomto pre neho nejasnom vyjadrení obhajcu tohto výslovne spýtať, či a aký konkrétny dôkazný prostriedok navrhuje vykonať a aké okolnosti sa ním majú objasniť.

Odvolací súd uvedené uzatvára tým, že z obsahu podaného odvolania bolo nesporné, že obhajoba stále trvá na vykonaní znaleckého dokazovania ohľadom podpisov obžalovaného na vyššie uvedenej skladovej výdajke, a preto bolo nevyhnutné o tomto návrhu na doplnenie dokazovania rozhodnúť odvolacím súdom, ktorý tak urobil na verejnom zasadnutí uznesením o odmietnutí takého návrhu podľa § 272 ods. 3 Tr.por. ako je to uvedené už vyššie.

Odvolací súd uvádza, že sa nestotožnil s odvolacími námietkami poukazujúcimi na porušenie práva na obhajobu tým, že o návrhu na doplnenie dokazovania nerozhodol prvostupňový súd. Treba poukázať na to, že o návrhu na doplnenie dokazovania rozhodol odvolací súd na verejnom zasadnutí o odvolaní, na ktorom a následne aj v tomto rozhodnutí argumentačne reagoval na obhajobou namietané skutočnosti a podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže prvostupňové a druhostupňové konanie z pohľadu predmetu konania tvoria jeden celok.

K uloženému trestu odvolací súd uvádza, že pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 212 ods. 1 Tr.zák. je 0 až 2 roky), t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania uvedeného trestného činu zákonodarca

ustanovil s poukazom na § 34 ods. 6 Tr.zák. (za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody), že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmiennečného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmiennečný), ale môže uložiť iný druh trestu. Prvostupňový súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 1.000 eur a v prípade úmyselného zmarenia jeho výkonu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac.

Odvolačí súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v súvislosti s uloženým trestom uviedol všetky relevantné skutočnosti, ktoré zoberal do úvahy pri ukladaní trestu a tiež správne posúdil existenciu resp. neexistenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich pomer. U obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti a v takom prípade sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (§ 38 ods. 3, ods. 8 Tr.zák.), t. j. obžalovanému mohol byť uložený trest odňatia slobody v rozmedzí 0 až 16 mesiacov. Prvostupňový súd obžalovanému uložil miernejší, alternatívny druh trestu, a to peňažný trest s použitím § 56 ods. 1 Tr.zák., t. j. ako páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal majetkový prospech. Z pohľadu účelu trestu prvostupňový súd vecne správne odôvodnil uložený druh trestu a jeho výmeru a odvolací súd sa z tohto pohľadu s jeho argumentmi stotožňuje bez potreby ich oakovania. Prvostupňovým súdom uložený trest je v súlade so zákonom, vecne správny a zodpovedá účelu trestu, je primeraný a spravodlivý a odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k nutnosti jeho zmeny.

K výroku o náhrade škody odvolací súd uvádza, že v napadnutom rozsudku uložená povinnosť obžalovaného nahraďiť škodu poškodenému A. I., s.r.o. v sume X.XXX eur je v súlade so zákonom. K spôsobeniu škody došlo úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného, bolo preukázané spôsobenie škody v predmetnej výške (písomné vyčíslenie škody na č. I. 68), medzi konaním obžalovaného a spôsobenou škodou je príčinná súvislosť a poškodený si náhradu škody uplatnil riadne a včas, t. j. čo do dôvodu a výšky a do skončenia vyšetrovania (výsluch zástupcu poškodeného A. Z. v prípravnom konaní). Keďže obžalovaný bol odsúdený pre trestný čin, ktorým spôsobil inému majetkovú škodu, podľa § 287 ods. 1 Tr.por. správne prvostupňový súd uložil obžalovanému v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie ako nedôvodné a zamietol ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.